

174

i que s'embarca per a facilitar
l'embarcament i des en l'hor
de persons i mercaderies i a
vegades d'abric a les naus.

moll-a adj. Bla. Cera molla
| fig. Moll d'ulls, que fàcilment
plera o llagrimeja. Moll de boca,
que tot ho perra. Benir el cor
moll, ésser ^{moll} compassiu. Un home
moll, de caràcter fèble, sense
voluntat || Impregnat d'aigua.
Havia plomat molt i la tena encara
era molla. Benir la roba, eh peus,
molls